

Az egyház Ura a tisztújítással egyházkerületünknek is új kezdetre ad lehetőséget. Most együtt imádkozhatunk és tehetünk azért, hogy ami jó és Istentől való a Dunamelléken, azt megerősödve folytassuk, ami rossz és nem Tőle való, azt elhagyjuk. A jelölő testületek ajánlását a püspöki tisztségre elfogadtam, mint belső elhívásom megerősítését. Több mint 20 éves lelkészi és ugyanennyi közéleti tapasztalatommal, hálával megtartó Istenemnek, ahogy eddig is, ezután is egyedül az egyház javát akarom szolgálni.

Isten nem csak akkor tanít bennünket, amikor megértjük akaratát, hanem akkor is, amikor rossz utakra tévedünk. 31 évvel ezelőtt elváltam. 30 éve feleségemmel, aki angolt tanít az ELTE-n, 5 gyermeket nevelünk, neveltünk. 8 unokánk van.

Már a szülői házban megtapasztaltam Jézus Krisztus hívó szavát. Istennek vagyok hálás az örökségért, melyet édesanyámtól és édesapámtól kaptam, akik 60 éven át szolgáltak, előbb lelkészházaspárként kis borsodi gyülekezetekben, majd évtizedekig az Iszákosmentő Misszióban az alkohol rabságába esett embereket gyógyítva. Ezt a szolgálatot örökségként magam is ápolom.

A Debreceni Református Gimnáziumban érettségiztem 1976-ban. Egy évet dolgoztam betanított esztergályosként, majd hazai és külföldi teológiai tanulmányok után, 1983-ban Maglódon és szóránygyülekezeteiben kezdtem a lelkészi szolgálatot. 1987-től ösztöndíjas voltam Németországban. 1989 őszén tábori lelkészként az NDK menekültek között szolgálhattam a határnyitás idején. Ugyanebben az évben a budapesti Németajkú Egyházközség beosztott lelkésze, 1996-ban pedig megválasztott lelkésze lettem. Tanítottam óraadóként a budapesti teológián, vallástanárként a Baár-Madas Református Gimnáziumban. Mentálhigiénés végzettséget szereztem a SOTE-n. A Bonn-i Egyetem Ökumenikus Intézetben három évig voltam tudományos munkatárs, németül publikáltam könyvet egyházunk szocializmusban töltött éveiről. 2002-ben újra felépíthettük Hold utcai templomunkat, mely 40 éven keresztül raktár volt. Ez számomra mindmáig egyik jele annak, hogy Isten egyházunknak, s benne nekünk az újraépítés idejét és szép szolgálatát adta.

2006-tól, lelkészi jellegem megőrzése mellett, 12 évig szüneteltettem lelkészi szolgálatomat, mert országgyűlési képviselővé választottak. Nem hagytam el gyülekezetünket, az egyházi törvénynek megfelelően rendszeresen prédikáltam, bibliakört vezettem, ifjúsági munkát végeztem. 2010-ben a romák felzárkózásáért felelős államtitkár, majd az emberi erőforrások minisztere (2012-2018) lettem. Közszolgálatom során igyekeztem az egyházak számára legkedvezőbb kormányzati döntéseket elősegíteni. Egykor javaslatomra is döntött a Kormány a vidéki lelkipásztorok jövedelemkiegészítéséről, melynek összege újra emelkedni fog. Segítettem a reformátusok régi óhaját, hogy Nagypéntek munkaszüneti nappá, így bűnbánati ünneppé lehessen. Ugyanilyen fontosnak tartottam a közélet szereplőit keresztyén hitük megvallására buzdítani, ezért templomunkban 1998 óta tartunk országgyűlési képviselőknek, pártállástól függetlenül, ökumenikus áhítatot, és ezért alapítottunk 2011-ben parlamenti imacsoportot.

Isten vezetésére figyelve, imádságban megharcolva hagytam ott a közéleti pályát. 2018 májusában a Generális Konvent ülésén szolgatársaim hívtak vissza. Megértettem, hogy újra teljesen lelkészek és presbiterek, tanítók, diakónusok és gyülekezeti munkások között a helyem.

Fontos és sürgető tennivaló a lelkipásztori munka lelki és anyagi alapjainak megerősítése, a hivatás védelme, a képzés megújítása. Presbitereinket jobban be kell vonni az egyházkormányzásba. Az iskolai hitoktatást végzők szolgálatát igen nehezítik a felesleges bürokratikus terhek, ezen javítani kell. Anyaországi és Kárpát-medencei egyházközségeink testvéri kapcsolatainak megerősítése áldott eszköz magyar református örökségünk megtartásában.

Az egyház életének lényege az evangélium hirdetése, a misszió. Erre kapta Istentől felhatalmazását és küldetését. A gyülekezetek gondozását, intézményei fenntartását ennek a misszióknak a rendjében kell végeznünk. Nem lehetünk csak befelé figyelő egyház. Így kérem presbitériumaink bizalmát a „csapatmunkához”, a testvéri, imádságos szolgálathoz a következő 6 évre. Keressük együtt Isten akaratát, és engedjük azt megvalósulni egyházunk életében!

A fentieket részletesen is kifejtettem a www.facebook.com/notes/balog-zoltan/amikor-hittestverek-fratres-beszelgetnek-colloquium-jegyzet/10223047102232167 linken.

Balog Zoltán, református lelkipásztor